

Η πορεία του συγγραφέα είναι γνωστή. Πολυγραφοτάτος με ξεκάθαρη πολιτική τοποθέτηση που δίχως άλλο, επηρέασε, όρισε τη γραφή του. Τούτο δεν αποτελεί κατηγορία αλλά προσδιορισμό. Εξ άλλου, η ιστορική επιστήμη συχνά επιδέχεται διάφορες ερμηνείες σε ότι αφορά την αφήγηση των πεπραγμένων, γεγονός απότοκο της είτε της ιδεολογίας του συγγραφέα, είτε της προσωπικής του πορείας, είτε και των δύο.

Αποδεχόμενοι συνεπώς όλα τα παραπάνω, η ανάγνωση γίνεται ευκολότερη. Ο Κορδάτος γράφει απλά, όχι απλοϊκά. Τούτο δεν σημαίνει ότι είναι αντιεπιστημονικός. Στόχος του είναι να γίνεται κατανοητός από τις λαϊκές μάζες. Επιθυμία του είναι να μπορέσει να φθάσει στο φτωχότερο πνευματικά Έλληνα, που γνωρίζει όμως ανάγνωση και να του περάσει τα μηνύματα, να φωτίσει το παρελθόν με τον τρόπο που εκείνος κρίνει σωστό. Το καταφέρνει.

Οι επεμβάσεις των Άγγλων στην Ελλάδα, εκδίδονται για πρώτη φορά το 1946. Πιθανότατα δεν είναι τυχαία η χρονική στιγμή. Είναι η εποχή που ξεσπάει ο Εμφύλιος. Οι πολίτες που συντάσσονται με το αριστερό κίνημα πρέπει να έχουν γνώση και κίνητρο.

Η αφήγηση ξεκινά από τον 16ο αιώνα με την εξάπλωση του Αγγλικού εμπορίου στην Ανατολική Μεσόγειο. Μας ενημερώνει μάλιστα ότι τον μισθό του άγγλου πρεσβευτή στην Πόλη τον κατέβαλε από το ταμείο της η Company of Mercants of the Levant, μια κοινοπραξία Άγγλων εμπόρων.

Μας μιλά για τις συνθήκες του Κάρλοβιτς και του Κιουτσούκ Καϊναρτζή και καταλήγει στο συμπέρασμα ότι ο αγγλικός φιλοτουρκισμός ήταν καμουφλαρισμένος ιμπεριαλισμός.

Κάνει λόγο για τις βίαιες Αγγλικές παραβάσεις στα Επτάνησα και το καταχθόνιο πούλημα της Πάργας. Ακολούθως αναλύει τη στάση της Αγγλίας στον αγώνα του '21, την περιφρόνηση με την οποία ο αγγλικός παράγοντας αντιμετώπιζε τα Ελληνικά θέματα: Μια από τις πολλαπλές ενδείξεις που καταθέτει είναι και η δήλωση του λόδου Londonderry, ο

οποίος φέρεται ειπών πως:

«επιθυμεί να καταστεί η Ελλάς, όσο πιο λιγότερο επικίνδυνη και ο λαός της μικρόψυχος σαν τις φυλές του Ινδοσταν» Αναφέρεται και στις συναντήσεις του λόρδου με τον Μέτερνιχ και τον τρόπο που έλεγχαν τα ελληνικά θέματα καθώς και σε όλη την αγγλική διπλωματία που είχε ταυτόσημους σκοπούς. Περιγράφει λεπτομερώς τις ενέργειες τους, κάνει λόγο για το «συμφωνητικό της πουλημένης Ελλάδας», τις κραυγές του λόρδου υπουργού Aberdeen: *«Η Αγγλία δεν αναγνωρίζει κατακτήσεις υπέρ της Ελλάδος»*, ή ακόμα *«ο σκοπός της κυβερνήσεως μας, είναι ο δια παντός τρόπου περιορισμός του Ελληνικού κράτους εις την Πελοπόννησον και τας Κυκλάδας.»*

Στο ίδιο μοτίβο κινείται και το επόμενο κεφάλαιο: Οι αγγλικές επεμβάσεις στα χρόνια του Οθωνα (1833 – 1862), όπου αναφέρεται στον Άγγλου πρεσβευτή Ντώκινς και στον ρόλο του ως υπερπρωθυπουργού της Ελλάδας. Δεν λησμονεί να μας υπενθυμίσει την περίφημη ρήση του πρεσβευτή Λάιονς: *«Ελλάδα πραγματικά ανεξάρτητη είναι κάτι παράλογο. Η Ελλάδα είναι ή ρωσική ή αγγλική και επειδή δεν μπορεί να είναι ρωσική πρέπει να είναι αγγλική»*.

Κάνει επίσης λόγο για τους ωμούς εκβιασμούς, τη βία και τις συνωμοσίες που απροκάλυπτα έστηναν οι αγγλικές κυβερνήσεις στον τόπο μας.

Πολλές πληροφορίες και αντίστοιχα ντοκουμέντα παραθέτει και στα επόμενα κεφάλαια: *«Τα εφτάνησα και η αγγλική πολιτική»*, *«Οι αγγλικές επεμβάσεις στα χρόνια της βασιλείας του Γεωργίου Α' (1864 – 1913)»*. *«Το κρητικό ζήτημα και η Αγγλική πολιτική.»*

Αναλύει το παρεμβατισμό, σε όλα τα επίπεδα τόσο δηλαδή στο πολιτικό όσο και στο οικονομικό επίπεδο, περιγράφει τους ρόλους των Άγγλων αξιωματούχων, υπουργών, πρεσβευτών, στρατιωτικών. Ολοκληρώνει το πόνημά του με το κεφάλαιο *«Συνέχεια των Αγγλικών επεμβάσεων στην Ελλάδα»* και φτάνει έως το μεσοπόλεμο ξεδιπλώνοντας ιστορικές που αγνοούμε.

Χρήσιμο αναμφίβολα εγχειρίδιο για όσους ενδιαφέρονται για το συγκεκριμένο θέμα.